

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Historiae|| Natvralis|| De|| Serpentibvs|| Libri Dvo.||

Jonston, Jan

Heilbronnae, MDCCLVII.

VD18 90529200

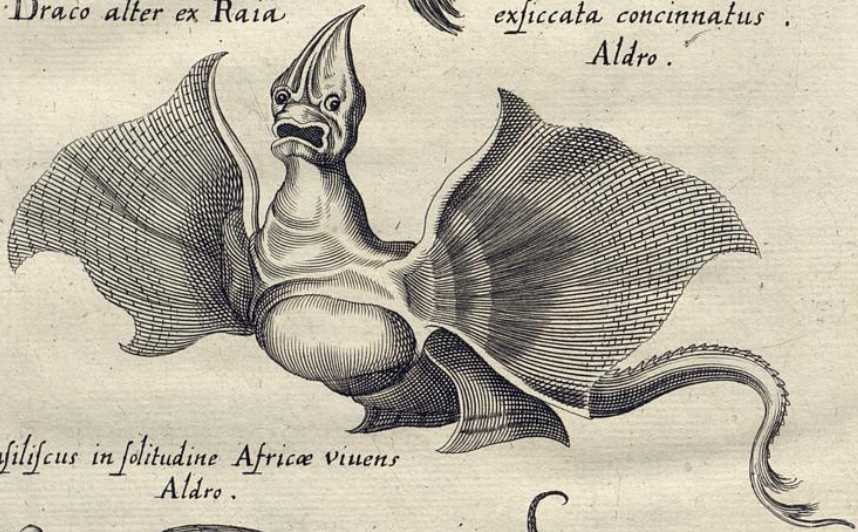
Illustration: Tab. XII. Draco ex Raia effictus Aldrou [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-11078

Draco ex Raia effictus
Aldrou .

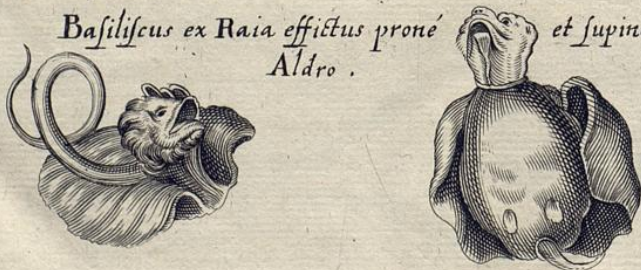
Draco alter ex Raia
exsiccata concinnatus .
Aldro .

Basiliscus in solitudine Africae vivens
Aldro .

Basiliscus ex Raia effictus prone' et supine' pictus
Aldro .

Plin.
l. 8. c.

Solir

Luca
Phar

Diof
l. 6.

Cluf.
l. 1. c.

Differ

Apoll
Argor

Plin. H. N.
l. 8. c. 21.

eunte vi, non equitem modo sed equum quoque absumptum. *Solimus* vero tradit, non hominis tantum vel aliorum animalium exitiis datum, sed terrae quoque ipsius, quam polluit et exurit, ubicunque ferale forsitur receptaculum. Denique extinguit herbas, necat arbores,

Solin. c. 27.

ipsas etiam corrumpit auras, ita ut aëra nulla alicum impune transvolet infectum spiritu pestilenti. Intuitu interimere, vix crederem, quis enim primus vidisset. Halitus pestilens interitus causa, qui per aërem diffusus, homini se insinuat. Ideo Nicander.

*Tam teter vacuas odor hinc exhalat in auras,
Atque propinquantes penetrant non segniter artus.*

Lucan.
Pharf. l. 9.

Venenum etiam per tela currere, et manum invadere apud Lucanum habetur. Morsus ex inflammatione, vulneris flavedine, et capillorum defluvio colligitur. Id Dioscorides, ex Erasistrato; hoc Aëtius prodidit, Remedio est colubrinum lignum, quod ex insula Zeilan adfertur. Adhiberi ibi contra serpentem coronatum, qui Hispanis Cobras de capolo dicitur, et sine dubio Basiliscus est, Carolus Clusius prodidit. Animalculum etiam quod ibi cum eodem pugnat, eo sese munire observatum.

Dioscor.
l. 6. c. 55.Claf. Exot.
l. 1. c. 41.

Differentiae.

Quidam tria Basiliscorum genera constituunt, *Helyochryson*, qui quae vidit accendit, et inflammat, aurei coloris; *Chrysocephalon*, capitis au-

rei qui quod videt perterrefacit et occidit: et *Haematiten*, sanguinei coloris, ad cuius ictum carne animal nudatur. Sed has ego fabulas esse puto. Encelius in *Sylvestres* et *Domesticos* distinguit. De reliquis ita ex Cardano Ambrosinus. Recitat Cardanus quod circulator quidam Serpentem, in maceriis domus dirutae Mediolani inventum servabat, qui *caput* ovi magnitudine, et pro ratione corporis praegrande habebat, *dentes* in utraque mandibula viperinos, corpore et forma stellioni simili. *Pedes* illi inerant duo, cruraque brevia: unde constabat non satis proportionatum animal a natura fuisse fabricatum, cum longitudini corporeae quatuor pedes necessarii fuissent. Tales pedes erant magni: Et *ungulis* veluti folium muniti, *cauda* longitudinem totius animalis adaequabat, cujus extremitas capiti stellionis aequali erat praedita. Cardanus ex genere Basilisci hunc fuisse credit: Siquidem dum stabat, gallo similis esse videbatur, nisi quod corio, et non plumis tegebatur, alisque carebat. Denique in volumine de ostentis observatur icon cuiusdam Basilisci in solitudinibus Africae stabulantis; quae quoniam est figura animadvertione digna, diciturque animal, sibilo, halitu caeteras animantes necare herbasque exficcare: libuit ante legentium oculos talem iconem repraesentare.

Ambros. de
Serp. l. 2.
cap. 2.

PUNCTVM II.

De Exoticis, nempe Dracone Pythio, et serpentibus
Bambae.Apollonius
Argon. l. 2.

De Dracone Pythio pauca occurrunt. Putatur ita dictus, quod post Deucalionis diluvium ex putredine terrae natus fuisset. Suidas Delphinem etiam fuisse dictum testatur, quod ex Apollonii Argonauticis habet. Ratio nominis a Delphici oraculi custodia sumpta est. Dicitur habuisse os triplici dentium ordine armatum, oculos magnos, et visum acutum, magna sub mento palearia, et corpus ex flavo rutilans. Fue-

re tamen et virides et caerulei, ut apud Statium videre est; Cyanei, quod Claudianus reliquit. Eminen-
tibus fulgidis et duris squamis tegebatur. Iconem ex Grevino damus. Ex terra post Deucalionis diluvium genitum Poëtae fabulati sunt. Ideo Deucalionaeus dicebatur. De serpentibus Bambae ita Nierembergiius. Serpentes sunt magnitudinis horrendae, si conferantur cum nostratibus, et praecipue palustres, quorum

Stat. Theb.
l. c.Nieremb.
A. E. l. 12.
cap. 38.